

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

13. august 2018

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 432 (Alm. del) af 25. juni 2018 stillet efter ønske fra Rune Lund (EL)

Spørgsmål

I besvarelsen af FIU alm. del - spørgsmål 381 (2016-17) skriver ministeren, at ”virkninger af mindre ændringer i det offentlige forbrug kan adskille sig væsentligt fra virkningerne af større mere substantielle ændringer”. Hvorledes adskiller dette problem sig fra lignende udfordringer, når det kommer til de formodede adfærdsændringer, der følger af f.eks. ændringer af skattniveau eller kompensationsgraden? Når det gælder de sidstnævnte har Finansministeriet øjensynligt intet problem med at antage effekter af marginale ændringer som f.eks. en promilleændring af bundskatten, eller en mindre-regulering af overførsler på 0,3 pct. Ministeren bedes uddybe, hvorfor de samme problemer ikke gør sig gældende her. Der henvises til redegørelsen om ministeriets regneprincipper, jf. FIU alm. del bilag 128.

Svar

At (marginal)virkningerne af mindre tiltag kan adskille sig fra (gennemsnits)virkningerne af større tiltag er et fænomen, der både gør sig gældende ved ændringer i det offentlige forbrug, overførsler, skatter og afgifter mv.

Det, der henvises til i besvarelsen af Finansudvalgets spørgsmål nr. 381 (alm. del) af 31. maj 2017, er, at de (gennemsnitlige) effekter, der kan være af en række offentlige ydelser sammenlignet med en situation, hvor de ikke blev afholdt eller var meget lave, ikke nødvendigvis direkte kan overføres til at vurdere effekterne af mindre (eller marginale) ændringer i det offentlige forbrug, *jf. i øvrigt også Finansministeriets rapport Regneprincipper og modelanvendelse – dynamiske effekter af offentligt forbrug og offentlige investeringer, maj 2018*. Pointen er blot, at en betragtning om, at de samlede offentlige udgifter til fx daginstitutioner sandsynligvis har betydelige positive virkninger på arbejdsudbuddet, ikke er tilstrækkeligt til at konkludere, at tilførsel af yderligere ressourcer til området vil have tilsvarende positive effekter.

Når Finansministeriet skal vurdere effekter af reformer og andre politiske tiltag, er der oftest tale om at vurdere virkningerne af – i en historisk og international sammenhæng – mindre ændringer i forhold til det nuværende niveau.

Studier af arbejdsudbudsvirkningerne af ændringer i skattesystemet har som udgangspunkt fokus på virkningerne af marginale ændringer i skattesystemet. Når estimater fra sådanne studier anvendes til at skønne over arbejdsudbudsvirkninger af skattereformer, vil usikkerheden derfor være (relativt) mindst, når der er tale om mindre ændringer i skattesystemet – og omvendt vil usikkerheden være (relativt) større, når der er tale om større ændringer.

Det bemærkes dog, at der i ministeriernes skøn for de dynamiske virkninger af ændringer i skattesystemet tages højde for, at selvfinansieringsgraden af et givent skatteinstrument vil forventes at stige med niveauet for skattesatsen. Således vil selvfinansieringsgraden af fx en lempelse af bundskatten være mindre, jo større lempelse, der er tale om.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister